

жу, распоряджусь: Иванъ ричналь и нагудилъ Иванца да му насипе пушкана и пищольенье и конинъ да му уседлае въ подниканъ. Ч. 256. Хай-даде да гу нагудимъ. Коніе-не да ни подкуве. Ч. 324.

Нагуркамъ *м. св. возвр.* соберусь, вздумаю: Нѣколко гос-пожи отъ сръднѣхъ рѣкъ ся нагуркалы да съставять въ града си жен-ско дружество. Л. Д. 1870 p. 202.

Нагушкамъ *м. св.* — любувъ, полюблю: Митренца Митрета фа-тила, Стефо'нца Стефана фатила; И фатиле и любувъ нагушкале. М. 68.

Нагѣвка *с. ж.* складка: Той не са грижаше освѣнь за да придава една прелестъ на нагѣвкытѣ на дреха-та си (*aux plis de sa robe*). Т. 53.

Нагѣнж *м. св.* **Нагѣнвамъ** **Нагѣвамъ** *м. дл.* прилью, при-ливаю, нахлыну: Кръвѣта нагѣне и напне, та водѣва-та ѣ часть прѣзъ подкожнѣтѣ цѣвци удари навѣнъ. Л. Д. 1874 p. 82. Такѣва крава ще си обрѣне всичкыты силы само на валеніе мѣко и сокове-ты право щѣтъ нагѣнжѣтъ въ мѣвчныты жилы. Л. Д. 1873 p. 272. У малкы мом-чета по нѣкога нагѣнвать глѣстѣ-то у дѣтородителны-ты орѣдіа и до-карвать голѣмъ сръбежъ. Л. Д. 1871 p. 132. Въ начало на това столѣ-тіе нагѣнжли у Иллиріѣхъ и Паноніѣхъ Галли-ти. Л. Д. 1872 p. 208.

Надалѣко **Надалѣкъ** **Надалѣчь** *нар.* **Надалѣчко** *ум.* да-леко, вдалекѣ: На душа ти, майко, Що ти даде мене мошне на далеку Прек'деветъ планини. М. 229. Видѣхъ на далѣко единъ малѣкъ корабль съ распрострѣни вѣтрила. Х. I, 161. Не съмъ надалечъ отъ смръть-тѣ. Л. Д. 1871 p. 149. На далечъ са виждахъ хѣлмове и горы, които са гу-бяхъ въ облацѣтѣ. Т. 5. Малко надалечко отъ къщи той си изгради единъ игракъ за овчицѣтѣ и единъ що-годе плѣвникъ. Зк. 166. **По-надалѣчь** *ср. ст.* далѣе: А по-надалечъ око-то потѣн'ваше въ синѣхъ мѣглѣхъ. Р. 174. Отъ простотѣ не видимъ отъ носа си по-надалечъ. Л. Д. 1869 p. 233. Черковници походжали по надалѣчку. Зк. 15.

На дали *союзъ* едвали, врядъ ли: Да ли щѣ намѣри нѣщо, кое да можъ да направя да ма порастуши, поразвесели и поуспокоѣ? На да-ли, не ми са вѣрва! Зк. 134. Въ цѣло-то ни отечество, дѣто толкова пари са трошатъ за такива нѣща, на да ли ще са намѣри ни единъ Бѣлгаринъ инджинеринъ. Л. Д. 1875 p. 31.

Надамъ *м. св.* **Надавамъ** *м. дл.* прибавлю, прибавляю; соеди-няю, соединяю: Мѣстото, гдѣ-то тѣкы-ты чрѣва ся надавать съ дебели-ты чрѣва. Л. Д. 1869 p. 87. — **викъ**, гласъ, издамъ крикъ: Волны-ты дѣца чѣсто не давать да ги помѣсти чловѣкъ и надавать викъ щомъ поиска чловѣкъ да ги попица. Л. Д. 1871 p. 124. Нимфытѣ нададохъ яростны викове (*poussèrent des cris pleins de fureur*). Т. 119. Въ са-